

Repàs dels continguts UE

Formació i organització política i territorial de la Unió Europea

Font:http://europa.eu/about-eu/images/images/map_eu.jpg

Índex

1. Geografia de la Unió Europea
2. Història
3. Funcionament de la Unió Europea -Institucions i organismes
4. Política Comunitària de la Unió Europea- Temes que tracta

5. Problemes i perspectives

6. La Unió Europea: la dinàmica regional europea

7. L'euro

8. La Unió europea molt breument i visual (fitxes)

9. Termes a tenir en compte

1. GEOGRAFIA DE LA UNIÓ EUROPEA

- [Llista de països](#)
- [Mapa](#)

- Estados miembros de la UE
- En camino hacia la adhesión a la UE

Font: http://europa.eu/about-eu/countries/index_es.htm

2. HISTÒRIA DE LA UNIÓ EUROPEA

Els pares de la Unió

de 1945 - 1959

1960 - 1969

1970 - 1979

1980 - 1989

1990 - 1999

2000 – 2009

2010 - actualitat

La nova dècada surt amb una freu crisi econòmica, però també amb l'esperança de que les inversions en noves tecnologies ecològiques , més respectuoses amb el clima i juntament amb un cooperació europea més estreta , produeixi creixement i benestar.

3. FUNCIONAMENT DE LA UNIÓ EUROPEA - INSTITUCIONS I ORGANISMES

Cadascuna de les principals institucions té un/a president.

- [Presidente del Parlamento Europeo](#)
- [Presidente del Consejo Europeo](#)
- [Presidente de la Comisión Europea](#)

Institucions i organismes de la UE

[Parlament europeu](#) (poder legislatiu)

[Consell europeu](#) (poder executiu)

[Tribunal de justícia](#) (poder judicial)

***Si les voleu conèixer totes observeu aquest enllaços**

- INSTITUCIONES Y ORGANISMOS
- [Presidentes de la UE](#)
- [Instituciones y organismos de la UE](#)
 - [Parlamento Europeo](#)
 - [Consejo Europeo](#)
 - [Consejo de la Unión Europea](#)
 - [Comisión Europea](#)
 - [Tribunal de Justicia de la Unión Europea](#)
 - [Tribunal de Cuentas de la UE](#)
 - [Comité Económico y Social Europeo](#)
 - [Comité de las Regiones](#)
 - [Banco Central Europeo](#)
 - [Banco Europeo de Inversiones](#)
 - [El Fondo Europeo de Inversiones](#)
 - [Defensor del Pueblo Europeo](#)
 - [Supervisor Europeo de Protección de Datos](#)
 - [Organismos interinstitucionales](#)

Les institucions europees més importants són:

La Comissió Europea : Seu a Brussel·les-les, és la part **executiva** de la U E. Elabora i transmet les propostes polítiques al Consell de Ministres, administra els fons comunitaris i vigila l'aplicació dels tractats i lleis per part dels Estats membres.

Consell de Ministres : òrgan legislatiu i format pels ministres de cada Estat membre, defineix la política comunitària .Lleis al [Diari Oficial](#)

Consell Europeu : Nom de les reunions dels caps de govern i d'estat amb els ministres d'afers estrangers que es fan en el país que té la presidència del Consell en aquests moments. Defineixen les orientacions polítiques i econòmiques generals, però han d'informar al Parlament d'aquests acords.

Tribunal de Justícia : Té la seu a Luxemburg, garanteix el dret comunitari i el compliment de les lleis per les institucions comunitàries, els Estats i els particulars.

Comitès Consultius : estan especialitzats en àmbits determinats. Un dels més importants en el Comitè Econòmic i Social.

Tribunal de Comptes : garanteix la bona gestió del pressupost comunitari. Seu a Luxemburg.

4. POLÍTICA COMUNITÀRIA DE LA UNIÓ EUROPEA - TEMES DELS QUE ES TRACTA

ADUANES I FISCALITAT	AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ	AMPLIACIÓ I ASSUMPTES EXTERIORS	CIENCIA I TECNOLOGIA
<ul style="list-style-type: none">• <u>Aduanas</u>• <u>Fiscalidad</u>	<ul style="list-style-type: none">• <u>Agricultura</u>• <u>Asuntos Marítimos y Pesca</u>• <u>Seguridad alimentaria</u>	<ul style="list-style-type: none">• <u>Ampliación</u>• <u>Política exterior y de seguridad</u>	<ul style="list-style-type: none">• <u>Investigación e innovación</u>• <u>Tecnologías de la información</u>
CULTURA I EDUCACIÓ	DESENVOLUPAMENT I AJUDA HUMANITÀRIA	ECONOMIA I FINANCES	TREBALL I ASSUMPTES SOCIALS
<ul style="list-style-type: none">• <u>Cultura</u>• <u>Educación, Formación y Juventud</u>• <u>Multilingüismo</u>		<ul style="list-style-type: none">• <u>Asuntos Económicos y Monetarios</u>	

5. PROBLEMES I PERSPECTIVES:

Alguns dels problemes estan relacionats amb els diferents graus de desenvolupament dels països que la conformen, i per aquesta raó s'han creat polítiques d'ajuts i subvencions.

La continuada ampliació cap a l'Est, amb l'entrada de nous països menys desenvolupats que requereixen més subvencions i ajuts, no és un tema fàcil d'explicar a la ciutadania ni quan un país com el nostre, que ha rebut tants fons, ha de deixar de rebre per

aportar o donar a un altre. El cas de Turquia, amb una població de majoria musulmana, ja permet l'aparició de les més rànica xenofòbia.

El creixement de la U E també topa amb els interessos econòmics dels Estats Units i d'Àsia.

6. LA DINÀMICA REGIONAL EUROPEA

La Unió Europea potencia les regions europees com una manera d'apropar-se a la població i evitar els desequilibris regionals. Ha creat també el [Comitè de les regions](#)

per tal de donar a les autoritats regionals i locals un paper dins del govern.

1 Concepte i classificació de les Regions europees :

La UE denomina NUTs les divisions regionals, s'ha basat en una certa homogeneïtat cultural i es classifiquen en tres nivells:

NUTS1: agrupacions amb característiques culturals i històriques comunes, per exemple la que conformen: Catalunya-Languedoc-Roussillon i MidiPyrénées

NUTS2: Les divisions regionals de cada estat, a Espanya es correspon amb les Comunitats Autònomes.

NUTS3: Són les divisions subregionals, divisions de les NUTS2, serien a Espanya les corresponents a les províncies.

2 La política regional europea .

Els desequilibris regionals no han desaparegut com a conseqüència del procés d'integració econòmica, i es pot veure que continuen existint diferents espais d'acord amb el seu desenvolupament

La UE tracta d'intervenir per tal de modificar aquestes diferències, els Fons de Cohesió, els Fons Estructurals (concedits bàsicament a Portugal, Grècia, Espanya i Irlanda) tenen com a objectiu fomentar el desenvolupament de les seves regions més pobres amb projectes d'infraestructures del transport, del medi ambient.

Aquests Fons provenen del pressupost anual de la Unió i són administrats per la Comissió Europea.

3 El Comitè de les Regions:

Des del 1994 s'ha convertit en la salvaguarda del principi de subsidiarietat, és a dir, que la Unió únicament intervindrà en polítiques territorials concretes si es demostra que la seva gestió és més efectiva que la dels Estats membres o els poders regionals o locals.

La major part dels seus membres són presidents regionals, alcaldes o governadors provincials, tenen una experiència directa sobre com afecta a la vida dels seus ciutadans les polítiques de la UE.

4 Catalunya i la Unió Europea:

La relació de Catalunya amb la UE s'ha fet a partir de l'Europa de les regions, ha establert acords amb altres regions de l'Estat francès molt properes Llenguadoc- Rosselló i Midi-Pyrènès. També amb Roine-Alps, la Llombardia d'Itàlia i Baden-Württemberg d'Alemanya.

*** Podeu consultar les dades de la Unió Europea en aquesta adreça**

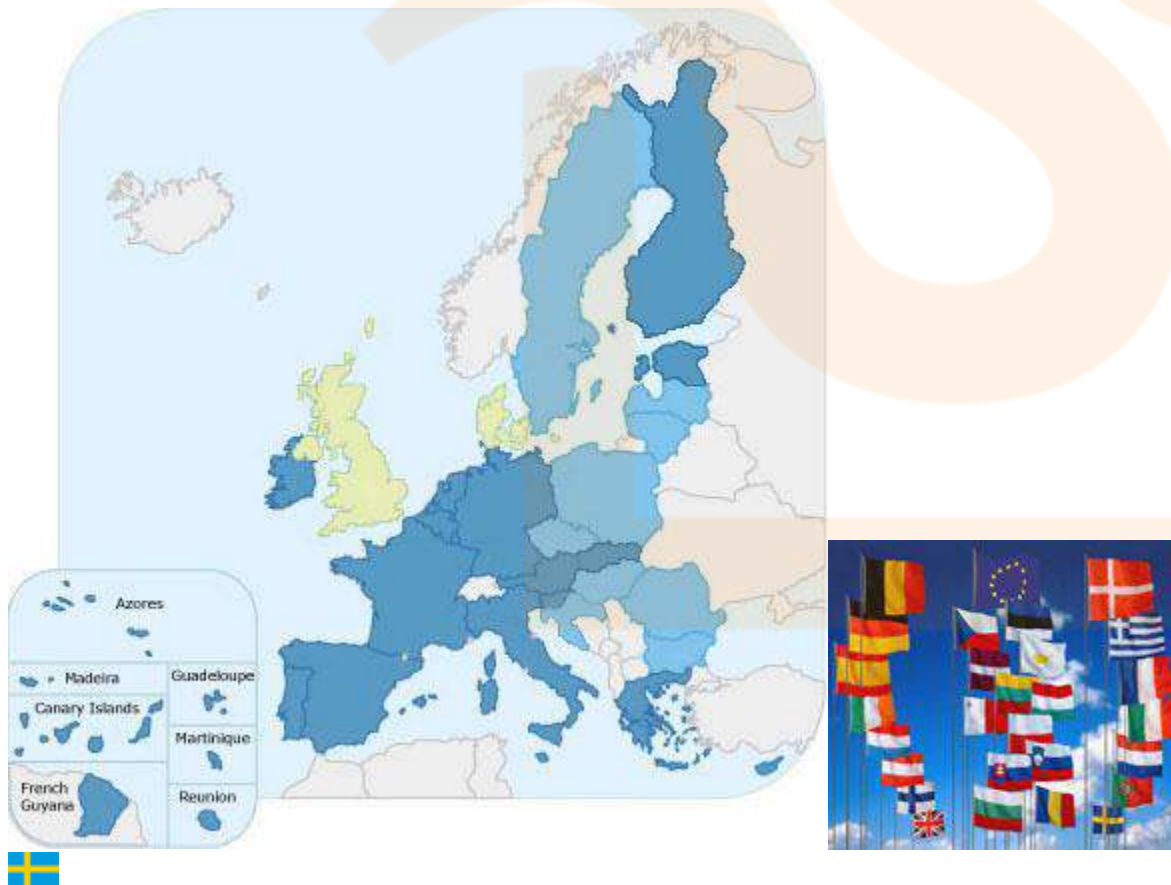
EUROSTAT: totes les xifres de la Unió Europea <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/...>

Vídeo PAC (Política Agrària comuna)

7. LA MONEDA EURO I ELS PAÏSOS

Conèixer quins països de la Unió Europea han adoptat l'euro i quins han negociat una "clausula d'exclusió voluntària no adoptat no es tan fàcil.

Mireu aquest mapa que us oferirà una ràpida visió global de la situació dels diferents Estats membre de l'aUE en rlaçió amb l'euro, així com informació bàsica

- Estats membres de la zona euro
- Estats membres que encara no han adoptat l'euro
- Estats membres de la U E acollides a una clàusula d'exempció

El naixement de l'euro es va produir en 1999 amb la seva producció per a les transaccions financeres i monetàries. En 2002 es vas posar en circulació les monedes i els bitllets.

8. LA UNIÓ EUROPEA MOLT BREUMENT I VISUAL

Es tracta de fitxes per repassar els continguts visualment.

9. ELS TERMES DEL TEMA . La Unió Europea

Terme	Definició
1. ECU I EURO	<p>ECU: o Unitat Monetària Europea, va ser la unitat de compte a la Comunitat Econòmica Europea (actualment Unió Europea) des del 13 de març del 1979 fins al final del 1988. Excepte en monedes commemoratives i sense circulació, mai no va arribar a existir com a moneda encunyada o paper moneda i va acabar sent substituïda per l'euro. El fet de tenir aquest nom provinent de l'anglès, inspirat en els antics escuts francesos (écus), va fer que quan es va decidir implantar definitivament la moneda comuna europea es triés un nom més neutre com el de la unitat monetària actual, l'euro.</p> <p>L'euro és la unitat monetària de setze dels vint-i-set estats que formen part de la Unió Europea (i també d'alguns de fora de la Unió). Els estats, coneguts conjuntament com l'Eurozona, són Àustria, Bèlgica, Xipre, Finlàndia, França, Alemanya, Grècia, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Malta, Holanda, Portugal, Eslovàquia, Eslovènia i Espanya. La moneda també és utilitzada en d'altres cinc països europeus, amb o sense acords formals i conseqüentment, és utilitzada diàriament per uns 327 milions d'europes. Més de 175 milions de persones del món utilitza monedes les quals són fixades segons el valor de l'euro, a més de les 150 milions de persones a l'Àfrica.</p>

L'euro és la segona moneda de reserva més gran i la segona moneda més canviada en el món després del dòlar dels Estats Units. El novembre del 2008, amb més de 751 bilions d'euros en circulació, l'euro és la moneda amb un valor més alt en circulació del món, al haver superat els dòlar dels EUA.

El nom d'euro va ser oficialment adoptat el 16 de desembre de 1995. L'euro va ser introduït en el mercats financers mundials com a moneda de comptabilitat l'1 de gener de 1999, reemplaçant l'anterior Unitat Monetària europea (ECU). Les monedes i els bitllets d'euro entraren en circulació l'1 de gener de 2002.

Per poder entrar en la Unió Europea cal ser un Estat Europeu i complir els requisits que s'especifiquen en el que es coneix com a criteris de Copenhaguen (Consell Europeu, 1993). Aquests criteris són els següents:

-Criteri polític: cal que hi hagin institucions polítiques estables que garanteixin la democràcia, l'estat de dret, el respecte als drets humans i el respecte i la protecció de les minories.

-Criteri econòmic: cal tenir una economia de mercat ferma i viable, capaç d'adequar-se al grau de competitivitat existent dins la UE.

-Cabal comunitari: amb aquesta expressió la UE fa referència a tot el conjunt de lleis i objectius polítics i econòmics d'àmbit europeu prèviament existents, que cal que el país candidat accepti i assumeixi com a propi.

2. Criteris d'adhesió

3. FEDER

És el principal instrument de la Unió Europea per al desenvolupament de les regions menys afavorides o en declivi industrial. Concedeix ajuts econòmics per a la construcció d'infraestructures i la realització d'inversions productives que generin ocupació i donin guanys a les empreses.

4. El Fons de Cohesió

Són un instrument financer que contribueix a l'enfortiment de la cohesió econòmica i social del territori comunitari en el marc de l'evolució cap a la unió econòmica i monetària, mitjançant el finançament de projectes, fases de projectes i grups de projectes vinculats a una estratègia coherent d'inversió pública en els sectors de les infraestructures de transport transeuropees i de medi ambient.

El Fons de Cohesió no és un Fons Estructural. A diferència dels Fons Estructurals que persegueixen

objectius regionals i socials, el Fons de Cohesió pretén contribuir a la cohesió dels Estats membres, enfortint les economies menys pròsperes de la UE per aconseguir un creixement més equilibrat.
El Fons de Cohesió pot finançar dos tipus de projectes:

Projectes relacionats amb la gestió i el tractament de residus urbans inclosos en els Plans regionals de residus. Aquests projectes seran considerats amb prioritat màxima segons el que disposa el Pla Nacional de Residus Sòlids Urbans.

Projectes de sanejament i depuració inclosos en el Pla Regional de Sanejament i Depuració.

Projectes de dotació i millora de subministrament d'aigua a poblacions que estiguin incloses en els Plans Hidrològics de Conca.

Excepcionalment, per al municipis de regions fora de l'Objectiu 2 que tinguin totalment cobertes les seves necessitats en relació als tres subsectors anteriors, es podrà considerar la presentació d'altres projectes d'important interès medioambiental, sempre que siguin d'un import individual superior als 10 milions d'euros. Projectes d'interès en matèria d'infraestructures de transport, exclusivament els que s'inscriguin en la posta en marxa de xarxes transeuropees prioritàries identificades per la Comunitat

A Espanya, tenen accés als recursos del Fons de Cohesió l'Administració de l'Estat, totes les Comunitats Autònomes i les corporacions locals. Les corporacions locals poden accedir a les subvencions del Fons de Cohesió per dues vies diferents:

Primera via: municipis de més de 50.000 habitants i les capitals de província

Segona via: agrupacions supramunicipals de més de 50.000 habitants; entren dins aquest grup les mancomunitats, els consorcis i les agrupacions d'ajuntaments representades per les diputacions, els consells comarcals i els consells insulars, sempre agrupant una població superior a 50.000 habitants

5. Els Fons Estructurals

Són instruments financers comunitaris que tenen la missió de corregir els principals desequilibris regionals i promoure el desenvolupament harmoniós de la Comunitat, per tal de dur a terme la política de cohesió econòmica i social dins la Unió Europea, amb la finalitat d'aconseguir els tres objectius prioritaris.

6. FSE (Fons Social Europeu)

És un dels fons estructurals de la UE, es va crear l'any 1958 per tal de finançar les activitats de formació que afavoreixen la inserció laboral dels treballadors aturats i dels sectors més desfavorits de la societat, també

es dedica a reduir les diferències en la prosperitat i el nivell de vida entre les distintes regions i Estats membres de la UE.

L'objectiu principal del FSE és reduir les diferències en els nivells de vida entre les persones i les regions de la UE. Aquest objectiu s'intenta aconseguir per mitjà de les següents pautes d'actuació:

Promovent el desenvolupament de:

- Les regions que els seu PIB per persona està per sota del 75% de la mitjana de la UE.
- De les regions perifèriques (Departaments ultramarins francesos, Açores, Madeira i les Illes Canàries)
- La població disseminada que viu a les regions del Nord de Suècia i Finlàndia.

Proporcionant suport per:

- les àrees industrials i de serveis en crisi sotmeses a canvis de reajustament.
- àrees rurals en declivi
- àrees urbanes desestructurades
- àrees en depressió vinculades a la pesca

Proporcionant finançament per tal d'ajudar i modernitzar polítiques i sistemes d'educació, formació en el treball i ocupació. La població de la UE inclosa en la primera condició està coberta en aquesta darrera condició.

El 13 de desembre de 2007 els dirigents dels 27 estats membres de la Unió Europea van signar l'anomenat tractat de Lisboa que ha entrat en vigor aquest any 2009. El tractat estableix un conjunt de normes, tècnicament complexes, per tal d'agilitzar i millorar el funcionament de les institucions europees, ja que, amb 27 estats membres, el nombre de representants polítics és realment gran i pot dificultar el treball diari. Així es fixà el nombre d'eurodiputats del Parlament Europeu en 750 més el president.

7. Tractat de Lisboa

Aquest tractat el que vol, és reforçar la importància de les regions dins la Unió Europea i estableix el reconeixement de la diversitat cultural i lingüística com un dels seus objectius. També reforça i amplia la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, signada a Niça el desembre del 2000

8. Tractat de Maastricht

El Tractat de Maastricht és el nom amb què es coneix el Tractat de la Unió Europea (el nom ve donat per la ciutat neerlandesa de Maastricht, on se signà l'acord i on es duren a terme les negociacions finals durant el mes de desembre de 1991). Fou un acord signat el 7 de febrer de 1992 pels membres de la Comunitat Europea (CE). Entrà en vigor l'1 de novembre de 1993 i portà a la creació de la Unió Europea que en endavant substituï a la CE i fou el resultat de la resolució separada de varies negociacions en temes d'unió monetària i política.

Els acords fonamentals del tractat són els següents:

- Creació d'una moneda única per a tots els països de la UE (l'Euro).
- Introducció de l'estructura de tres pilars:
 - El pilar comunitari. (el qual heretà les competències econòmiques i comercials de la CE)
 - El pilar de Política Exterior i de Seguretat Comuna (PESC).
 - El pilar de justícia i assumptes interiors.
- Atribueix més poder al Parlament Europeu, institució legislativa de la UE, els membres de la qual són escollits per sufragi universal directe.
- Dona impuls al concepte de ciutadania europea que considera com a ciutadà europeu tota persona que tingui la nacionalitat d'un dels estats membres. Aquesta ciutadania obté els següents drets:
 - Dret a circular i residir lliurement al territori dels estats membres.
 - Dret de sufragi en les eleccions al Parlament Europeu i a les eleccions municipals de l'estat membre on es resideix.
 - Dret a la protecció de les autoritats diplomàtiques i consulars.
 - Dret a dirigir-se al defensor del poble europeu.
 - Dret de petició davant el Parlament Europeu.
- Aquest tractat dona l'impuls definitiu a la unió econòmica i monetària (UEM), que és la que va crear l'euro.

9. El Tractat de Roma

Els tractats de Roma es van signar el 25 de març de 1957 i van crear dues organitzacions fonamentals per a la construcció europea:

*La comunitat econòmica europea (CEE), o mercat comú.

*La comunitat Europea de l'Energia Atòmica (CEEa) o Euratom

Aquests tractats van establir com a objectiu la lliure circulació de persones, mercaderies serveis i capital per

tot el territori dels estats membres, de manera que les fronteres entre aquests països van quedar força desdibuixades i va aparèixer un cert sentiment de pertinença europea entre la ciutadania.

La política agrícola comuna de la UE (PAC) és una de les polítiques més importants i un dels elements essencials del sistema institucional de la Unió Europea (UE). La PAC gestiona les subvencions que es donen a la producció agrícola a la Unió.

La PAC ha contribuït al creixement econòmic, garantint el subministrament d'una àmplia gamma de productes alimentaris de qualitat intentant que els preus siguin raonables. La UE es va convertir en el primer importador i el segon exportador de productes agrícoles a nivell mundial.

La PAC acapara prop de 50.000 milions d'euros anuals, el 50% del pressupost comunitari, tot i que està baixant el seu pes en el PIB de la UE (43% el 2004) i s'espera que disminueixi més en els propers anys (33% el 2013).

10. PAC

La reforma acordada el 2003, va canviar la manera com la UE dóna suport al sector agrícola a partir de 2005, ja que estableix un pagament desvinculat de la producció- desacoblament, és a dir, una ajuda que s'abona independentment que l'agricultor produeixi o no i que s'anomena règim de pagament únic. Aquest pagament està subjecte al compliment de la condicionalitat: bones condicions agràries i mediambientals i requisits legals i de gestió.

Els Tractats de Roma que van establir la PAC, van disposar que la UE (en aquell temps CE) havia de:

- Incrementar la productivitat.
- Garantir un nivell de vida equitatiu a la població agrícola.
- Estabilitzar els mercats.
- Garantir la seguretat dels proveïments i assegurar al consumidor subministraments a preus raonables.